

[Wilhelm.]

akn de jo ikke være helt tomme, og så kan de heller ikke være helt dækket ind af flertallets forslag.

Hvis man ikke kommer længere end det, som flertallet går ind for her, så mener vi, at man under pres af EF-direktiverne har fået mindre sikkerhed end ved gældende lov, og at man har sat sundhedsmæssige hensyn til side for industrielle interesser.

Til sidst vil jeg sige om et par partiers holdning til den statslige informationstjeneste, at vi finder det helt og aldeles uansvarligt, at man ikke som led i en lovgivning, hvor man i øvrigt liberaliserer meget, meget stærkt og derved åbner for en voldsom nyregistrering af præparater, føler sig forpligtet til at være med til en informationstjeneste på området.

Auken (S):

Det er kun nogle enkelte bemærkninger fra hr. Ib Nørlunds og hr. Wilhelms side vedrørende EF-aspektet af den lovgivning, vi her behandler, der kalder mig op, idet jeg nemlig ikke deler de synspunkter, som hr. Ib Nørlund og hr. Wilhelm har fremlagt her i debatten, og ikke mener, at de synspunkter bør stå uimodsagt som en fortolkning af det, vi nu forhåbentlig vedtager her i folketinget i forbindelse med den nye lægemiddellov.

Det bliver sagt både fra hr. Ib Nørlunds og hr. Wilhelms side, at i den skikkelse, hvori lovforslaget nu efter udvalgsarbejdet lægges frem for folketinget, er det forbehold, der i sin tid blev taget i enighed mellem partierne i markedsudvalget, et tomt forbehold.

Efter vores opfattelse siger ændringsforslag nr. 7, som vi meget håber bliver vedtaget her ved anden behandling, ganske klart, at det forbehold, som man har taget fra dansk side, står ved magt. I bemærkningerne til ændringsforslaget siger man, at ændringen tager sigte på at give de danske registreringsmyndigheder mulighed for — og så citerer man direkte det forbehold, som vi har taget over for EF-myndighederne.

For se, det, der var vanskelighederne ved det første lægemiddeldirektiv, som sundhedsmæssigt gjorde det betænkeligt at lægge disse principper til grund for dansk lovgivning, var dette, at man kun skulle foretage en isoleret bedømmelse af det enkelte præ-

parat og ikke havde mulighed for at sammenligne det med andre præparater. Derfor står der i ændringsforslag nr. 7 om det nye lægemiddel, at det for at kunne indregistres som medicinsk specialitet skal være af tilfredsstillende beskaffenhed og i sammenligning med allerede godkendte specialiteter være formålstjenligt i sundhedsmæssig henseende.

Enhver kan jo sige sig selv, at disse bestemmelser er forholdsvis vagt formuleret, og det må være op til sundhedsmyndighederne efter en konkret vurdering og også efter en vurdering af, hvor mange præparater der kommer her til landet, at bruge denne bestemmelse. Men jeg tror ikke, der er noget parti her i folketinget, måske kun med undtagelse af hr. Erlendssons parti, der ønsker landet oversvømmet med overflødige medicinske specialiteter. Nu har vi altså sikret os med ændringsforslag nr. 7, at vi har en ventiltbestemmelse, der gør, at vi kan begrænse udbuddet, hvis det sundhedsmæssigt er tilrådeligt at begrænse udbuddet af specialiteter.

Jeg må også henlede opmærksomheden på ændringsforslag nr. 8, som direkte tager sigte på at stille særlig skærpede krav for de såkaldte kombinationspræparater, altså præparater, der rummer mere end én aktiv substans. Også her har man, vel fordi mange har frygtet, at EF-reglerne kunne føre til oversvømmelse med kombinationspræparater, fastholdt principperne i vores hidtidige restriktive praksis med hensyn til godkendelse og registrering af disse præparater.

Jeg har altså ikke det synspunkt, og jeg synes, at faren ved hr. Ib Nørlunds og hr. Wilhelms udtalelser her i dag er, at de svækker det danske forbehold, og det tror jeg ikke nogen af de to ordførere eller deres partier kan have nogen interesse i. Tværtimod står denne behandling for mig som et forbillede på, hvordan Danmark skal opføre sig i forbindelse med EF-lovgivning, hvor vi prøver på forhånd at formulere et synspunkt, hvor vi trækker det klart op, hvor vi nedfælder det som et forbehold i forhold til Ministerrådet, og hvor vi derefter med udgangspunkt i dette forbehold dels tilpasser vor egen lovgivning, dels også prøver at lægge et pres på de øvrige EF-lande for at få